

Gazeta Transsilvaniei.

Gazeta are de 400 ori adăcă: Mercuria și Sămbăta. Poiea odată pe septemână, adăcă: Sămbăta. Prețul loru este pe unu annu 10 f. m. c., pe diumătate annu 5 f.; car pentru terri străine 7 f., pe unu sem. și pe annul întregu 14 f. m. c. Se prenumera la tôte postele imperatești, cum și la tôte cunoscutii noștri DD. correspondenții. Pentru serie „petitur“ se ceru 4 cr. m. c.

Monarchia austriacă.

Alba-Iulia, 24. Iuliu 1852.

Dina diu 22. Iuliu a. c. este și rămâne pentru noi unu săvănțu scumpu, o sărbătore strălucită, înălțătoare și îmbucurătoare de inimă pre cari atât de minunatu le devinse și lea încăutată Maiestosa Ființă a Cavalerescului nostru Imperatu, care binevoii a se umili și până la noi; deci voia scrie în detaluri.

In 21. Iuliu a. c. la 4 ore dupămedinală ptheadmnu și zelosul Archipăstoriu romănu de religiunea greco-catolică Alessandru St. Sulucz încungiurată de Venerabilul seu Capitulu, primitu la păraulu Iovulu (aforă de Alba Iulia) cu una cuvintare ferbinte și potrivită de cătră protopopulu greco-catolicu din A. Iulia, care se află în capulu unei multime de preotii, și petrecut de totii acestia intră cu pompă în Urbea noastră între Vivat și resunul clopoteloru.

In 22. Iuliu demineatia la 9 ore sunetul campaneloru serbătorescu adună officialii C. R. de totă branchia și popuru multu la biserica parochiale greco-catolică, unde Prealuminatul și Preasântitul Archipăstoriu Sulucz, cu Ven. Capitulu, și alti preotii celebră S. Liturgia, ear credinciosulu poporu se rogă din inimă, pentru fericită venire și călătorie a Maiestatei Selle.

In 22. Iuliu 12 1/2 ore fu prândiu diplomaticu la Ilustritatea sau Episcopulu Sulucz în onorea advenintelu nostru Monarchu, spre a Cârnia îndelungă și fericită viația se redicare toaste de cătră D. Episcopu, și nu mai vrea se înceteadie vivatele de cătră P. T. Domnii Officiali C. R. de politică și Iustitiă, Canonicii, Protopopi, și Preotii, cari totii în numeru frumosu fuseră ôpetii binevedinți la acelu prândiu, unde se mai redicare toaste pentru Augusta Casă Domnitore Austriacă.

In 22. Iuliu 5 ore dupămedinală, bubnitul tunariloru vestese sosirea doritului ôspe, și eată, cu tôte că era timpu ploiosu, feșiele tuturoru ca prin fermecu toțusi erau luminate; Inimele băteau mai tare, căci Maiestatea Sa C. R. Apostolică Franciscu Iosifu I. fericesce cu înalta Sua ființă de fată ceteata noastră, unde fu primitu la Arculu Triumphale din Suburbia de Magistratu, fiice magiare, Iudei, Corporatiuni Cehale, și poporu insiratu spre fortereatiă, unde trecându pre suptu 2 arcari triumphale fu primitu cu solennitate militare de cătră D. Generalu, ear la quartirulu Maiestatei Selle fuseră norocosii de a primi pre Maiestatea Sua. DD. Episcopii Romano și Greco-catolicu cu o multime de Preotii de totă Confessiunea, dar mai cu seama Romanescii (unli și neunli). Eată cuvintarea de primire rostită de cătră D. Episcopulu Sulucz cătră Maiestatea Sea:

„Sunt nesce clipte rari în inima omulu, a căroru dulcea, fericitorea, și de inimă îndestulitorea affectiune omul a o simte, iare nu și cu cuvinte îndestulate o pôte areta.

Si acestu fericitoriu sentimentu togma în minutulu acesta a cuprinsu inima Clerulu, și a Intregei Natiunei noastre, când avem dela Dumnedeu datu în tipu de mare dar, qua pe Maiestatea Voștră. Quare Sunteți iubirea, amorul și dorulu quelu vesnicu al Natiunei și Clerulu nostru, se Ve vedemă, sănătosa în medlocul nostru, și a dulceti Patriei noastre, cându din Prea Înalta îndurare ne apropiemă a felicită ptheadrita Maiestatei Voștre venire la noi.

Natiunea noastră în anul 1848, în 15. Maiu au juratu Maiestatei Voștre și la Augusta Casă a Austriei ves-

nica credinția — ea sau ținutu poternicu în totu timpul, și au doveditu în fapte strălucite data aceasta credinția, și au aflatu în Maiestatea Voștra unu Regenerator' al seu, unu al doilea Traianu, și ptheadlice Parinte.

Indurate dară Regeneratoriule al Natiunii, Clerulu, și al Patriei noastre, Ziditoriule și Infrumșetiitoriule al Bisericaloru și sănteloru noastre Altare, quarii dein Înalta Sua îndurare qua unu Foenix dein cenusa sua se redica, și la quarii dein Apostolica liberalitate essornati strălucesce Eppulu și Clerulu nostru, îndurate deiu adeveratele Parinte al tuturoru Poporeloru Gloriosulu Maiestatei Voștre Sceptru supuse a ne ierta se se laude, și se traiască Clerulu și Natiua quea Romana în acea fericitorea și sinceră a sua credinția, că ea în tōtii timpii quei trecutii au fostu cu sulletu, cu trup, cu averi și cu viatia, tōtă a Maiestatei Voștre: și clementer a ne concede, qua pe tota vecia se ne legamă și sene allipim' iare cu totu sulletulu și cu totu trupulu de Gloriosul Maiestatei Voștre Thronu. Quare singur esto tōtă hedesdea, gloria și rađimulu nostru, și se remănem în vecii veciloru ai Maiestatei Voștre credeintiosii fi și suposii.

Primesce Maiestate Prea dulce și Iubită devotamentele aceste sincere, și umilitul, vesnicul homagiul nostru, și multiemita cea preamilită pentru facerile celea mari de bine, quare înaintea picioriloru Sacratissimei Maiestatei Voștre C. R. și apostolică togma în Orasul acesta illu deponemu noi în Numele Natiunei Romăne și al Clerulu nostru, de quare este allipita o savenite dulce a Natiunei și Clerulu nostru, și în quare dulcea aceasta savenite și doru Maiestatea Voștră, cu adevratu Apostolicescu zelu, cu îndurare ai si decretatu allu implini și stempera prin restaurarea Metropoliei Alba-Iuliense. — Oțându qua prea multii ani fericitii și gloriosii seve traiască atotu Poterniculu Dumnedieu pe Maiestatea Voștră. Vivat! Vivat!! Vivat!!! —

La aceasta din inimă sinceră provenită și de cătră totu romănul simțită vorbire se îndură Maiestatea Sua pregratiosu ași respica convingerea despre fidelitatea romăniloru și a appomite că le va fi Parinte. — Mai la urmă pe gradele Înaltulu quartirul fuseră norocosose juvele romăne în vesminte albe a întâmpina pre Maiestatea Sua cu cununii de flori și cu cănteculu Populariu „Domne țiene pre Imperatulu“ Maiestatea sua se și îndură a primi una Cunună dela conducătorea jună cu cuvintele „Ich dante Euch, meine lieben Kinder!“ — După acesta se presentare Clerurile și tōte officialele. Seara cina Imperetescă, întră ôpetii D. D. Episcopii Kovacs și Sulucz, — și Illuminatiune, Transparente diverse, dintră cari unul din fortereatiă purtă inscriptionea — „Caesari Victori Alba Invicta“ — ear altulu în Civitate avea sub corona Imperatească, pre una piramidă troncată formă crucei, anghirei, și a inimei, și purtă inscriptionea: „Caes. Apost. Parentelui Patriei. F. I. I. Credinciosii din Alba Carolina cu homagiule devotiune. 1852.“

In 23. Iul. 1852 demineatia: exercitiu militare, Te Deum la biserica catedrale r. cat. în fortereatiă; la 9 ore se săntiesce pétra fundamentele pentru monumentulu lui Losenau, fiindu la săntire Maiestatea Sua cu tōtă Suita, Eppii Kovacs și Sulucz, Cleru numerosu rom. și gr.-cat. în vesminte besericesci. Garnisōna în paradă și musica militărescă. — Se asiadiă documente, monede de auru, argintu și aramă întră capsulă de aramă, aceasta se pune întră gropșioră care se coperi cu peatră, asupra carei apoi Maiestatea Sea,

ФОИЛЕТОНЪЛ.

Къвжитъла рогтиг де преасăинџа са пъринтеле архиепископъла ии митрополитъла Бугровлахией, Домнъла Домн Ни фон, къ прележизла дитърдирити претърдор семинариштору дин Семинаріъла сџинтеі митрополи, дн оинда де оадъ а маі пълтор persoane viscerichesii și politichestii.

3. Iulie 1852.

Domnilor профессор!

Дин ексамента че азъ дат семинариштил, не ам джрединџат къ тжалдзіме къ методъла ии сідинџа Дв. азъ конпръсизне дитр тоате доринџелор поастрџи ашентъріи пхвалкзлџи.

Длещишъ Мърія Са преадлъџарџа пострџа Домніџ, а кърџа вегере де апропе, маі къ сеамъ аспира кпор асеменеа ашеџміште, еџте пeadорміџ, не а арџат тжалдзімеа дитр ачеаста.

Бъкрџа де каре сџнтем пџтрџиші, Домнилор, възжд днăнгареа ла днвџдџтарџ а џенерацияе че се ридикъ атџт дн семінар, кџт ии прип сколџ, еџте зџ септмент дн каре ми се концентреазъ тоате пълчериле че поате сімџи отвџ дитр'о виадъ ка а поастрџ.

Штїм, Домнилор, че ррегџџд а тревџит съ днчеркадџ къ ииште конї атџт де непреџтїдџ, ии дитр'о днвџпери апа де стрїмџт къ ачееа дн каре сџнтеџд, дар къ кџт ісџвџтеште чїнева а ииш днпїлїнї о мїсїе атџта де греа дн мїжлокџа недїчелор че і се івек, кџ атџт мерїџла сџџ еџте маі марџ ии оагта вpredїкџ де ладџ.

Ної сџнтем конвїншїл дар къ дака днчелџтџа а авџт ииште асеменеа реџџлате пџлкзте, вїџторџа ле ва днкџџџа.

Не въ днпџџїнаџїл дар, Домнилор, зелџа ии крџїнџа къ каре азї днчелџт а конпрїџїла дн лџмїнарџа клерџлџї, ии сїдї днкрџїнџаџї, къ патрїа че штїе а предџї ииште асеменеа олоаџе, ва ишї асеменеа сџ вї ле рекаџоаскџ, іар дин џартене прїїмїдї днкрџїнџарџа тжалдзімїлї дн каре ам рџмас, днсоїџтџ къ вїне-кџџлџтџріле че въ днш.

Вої днсџъ жџпїлор семинариштил че азїл днкрџїнџат о карїерџ дн каре морала еванџелїей, сџџдїџа чџла маі прїџїнџала азъ вострџ, въ ва да дрџетџла отвџлї чџлџї маі тревџїнџос содїетџдїлї, вої зїк, каре азїл прїчџенџт марџа імпортанџџ а кетџрїлї воастрџе, де асџџїл иїар въ іџтеџї днкрџїнџа къ мерїџлџа отвџлї кџшїтїџат прїџ десџолгарџа ии лџмїнарџа пџтерїлор днделескале ии морале, се рџсїлџтеште къ солемнїтате; вої пџџї кџпоскџт пџџ асџџїл днпрџїсїлџе де въкрїе че сїмте отвџл кџнџ еџте кемат къ се днкрџїнџе де ладџе пџџтрџ сїдїнџа че а пџс ка сџ се факџ вpredїкџ де мїсїа пџџтрџ каре еџте десџїнат; сїдїџїџ дар ии не вїџтор, ка лџмїнџандџџ мїнџеа къ днвџдџтарџ ии інїма къ морал, сџ мерїџаџїл днлџтџа тїџлџ де пџџторї вpredїчошїл аї тџршеї мџџџїторџлџї вострџ Ісџс Хрїџос.

